

Polstokhoogspringen: fout of niet?

Het afgelopen baanseizoen hebben we weer een indrukwekkende reeks verbeteringen gezien van het wereldrecord polstokhoogspringen bij de mannen. Waar houdt het op, zou je denken. De lengte van een polstok is niet reglementair beperkt maar de langste polstokken die momenteel commercieel verkrijgbaar zijn, zijn 5.20m.

Wanneer de lat hoger ligt dan de polstok lang is, hoeft de atleet zich geen zorgen te maken dat de stok tegen de lat aankomt. Maar op wedstrijden in Nederland is dat vaak niet het geval. Wat zijn dan de regels?

Kijken we naar artikel TR28.2:

"28.2 De poging van een atleet is mislukt als:

28.2.1 door het springen van de atleet na de sprong de lat niet op beide pennen blijft liggen, (...)"

en naar de groene tekst onder TR28.2:

*"Het volgende hoort in acht genomen te worden bij de toepassing en interpretatie van regel TR28.2:
a. De lat moet afgeworpen worden door de atleet 'tijdens de poging'. Als de atleet dus na een correcte poging (waarbij regel TR28.4 niet is overtreden) de lat of de staanders raakt met de polstok waardoor de lat valt, leidt dit niet tot een foutpoging want het is niet veroorzaakt door de atleet "tijdens de poging", tenzij de lat nog steeds bewoog en daardoor de jury nog geen witte vlag had geheven."*

Allereerst, we kunnen niet vaak genoeg benadrukken dat groene tekst een toelichting is en geen (extra) regelgeving!

Dan is het belangrijk om te weten wanneer een poging is afgerond: Als de lat nog niet stil ligt maar ook als de polstok nog niet stil ligt, is de poging nog niet afgerond!

Dus, wanneer de atleet correct over de lat is gesprongen maar de polstok terugvalt tegen de lat en daardoor de lat alsnog van de pennen valt, is dat een foutpoging.

De groene tekst lijkt dit misschien tegen te spreken maar wat er wordt bedoeld is dat wanneer de poging is afgerond en de atleet daarna, bijvoorbeeld bij het weghalen van zijn stok per ongeluk de lat of de staanders raakt en de lat daardoor valt. Dan is het geen foutpoging.

Een soortgelijke situatie kun je ook bij het hoogspringen tegenkomen: Een atleet is succesvol over de lat gesprongen en de jury heeft de poging goedgekeurd (de witte vlag getoond). Vervolgens verlaat de atleet de mat aan de voorzijde, onder de lat door maar raakt daarbij met zijn hoofd de lat waardoor deze alsnog afvalt. Ook dit is dan niet alsnog een foutpoging.

Er zijn ook gevallen bekend waarbij de polstok terugvalt en vervolgens tegen een staander, een oplegsteun of tegen de lat aan blijft staan terwijl de lat blijft liggen. Als zowel de lat als de polstok niet meer beweegt, is de poging afgerond en mag deze worden goedgekeurd.

In TR28.4 lezen we ook nog:

"Nadat de polstok is losgelaten, mag niemand, ook de atleet niet, de polstok aanraken tenzij deze van de lat of staanders wegvalt. Als dat toch gebeurt en de scheidsrechter is van mening dat de lat zou zijn afgeworpen als er niet zou zijn ingegrepen, dan zal de poging als fout worden aangemerkt."

Ook hier geldt dat de poging nog niet is afgerond als de polsstok nog in beweging is.

Het opvangen van de stok door de jury is sowieso geen verplichting, maar mag gezien worden als een service naar de atleten. Zoals uit de toelichting bij TR28.4 blijkt moet de jury er dan wel zeker van zijn dat de stok van de lat en de staanders wegvalt want anders zou je op die manier een mogelijke fout-sprong voorkomen.

Een voorbeeld, ter lering ende vermaak, kun je zien in het onderstaande filmpje.

<https://youtube.com/shorts/79NUh63Oads?feature=share>

Deze poging is, hoe knap ook, fout.